

Kış Isıtan Dostluk

MİŞİ... Dudakları çatlatan soğuk bir kış günüydü. Sabahın erken saatlerinde maya başlayan kar, kısa sürede her yeri bembeyaz yapmıştı. Parasızlıkla zalan, yoksul ama iyi kalpli bir gencin içi hüzn doluydu. Eskimiş paltosunan asını daha da sıklıkla ıssumus elli cebinde, hızla yürüyordu. Para kazanıp, karının
verabilmek için birçok iş başvurusu yapmıştı. Fakat hiçbirini olumlu sonuç bulamadı. Kişi geçirebilmesi için yardıma ihtiyacı vardı ama nasıl para bulacağını bilmiyordu.

Genc, ileriye doğru yürüken titreyen, ince bir halkama sesi duydu. Genc, ileriye doğru yürüken titreyen, ince bir halkama sesi duydu. Küçük bir yavru köpek trafiğe bakındı. Karın içinde, eski bir binanın önünde, küçük bir yavru köpek kışanmıştı. Genc, köpeğe yaklaştı. "Gel buraya. Seni dormaktan kurtarayım." dedi. Ellerini köpeğe yaktırdı. Köpek, başını gencin ellerine uzattı. Genc, öpeğin kucagini aldı. "Çok üzüyorsun değil mi? Neyse ki seni buldum." diye öpeğin kucagini fısıldadı. Eski, terkedilmiş bir eve girdiler. İçeride soba öpeğin kubagına fısıldadı. Eski, terkedilmiş bir eve girdiler. İçeride soba ardı. Kışın soğukuna karşı korunabilecekleri bir yerdi. Genc, sobayı çırkanp ağızına attı. Evde bir şişe su buldu. Biraz soğumuştı ama olsun. Gencin uyun birazını da köpeğe içirdi. Köpek, gencin kucagında uyuya kaldı. Gencin carni açılabiliirdi, zor bir hayatı da olabiliirdi ama bir şey hissetmemisti. Bu gecenin kuyruğunu salladı. Birlikte dışarı çıktılar. Belki bir iş bulacaktı, belki de bulamayacaktı ama önemli olan dostu yanında olacaktı. Köpek seslendiler. "Hey! Bizimle çalışmak ister misin? Hem yiyecek de veririz." Genc, çok sevindi. "Evet."

O günden sonra genc ve köpeği kafede çalıştırır. Artık hayatı düzene girmeye başladı. Köpek ona sans getirmisti ve artık bir şeyi çok iyi

biliyordu. Gerçek dostluk kişi bile isittabildi.

Tuba KÖMSÜ

6/6 211